

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції студентів та молодих вчених
«Південноукраїнські наукові студії»*

3. Философия ответственности / Под ред. Е. Н. Лисанюк, В. Ю. Перова. СПб.: Наука, 2014. 255 с.
4. Франкл В. Человек в поисках смысла: пер. с англ. и нем. М.: Прогресс, 1990. 368 с.

Берендаков Я. В., студент магістерської програми
Науковий керівник: проф. Лісенко О. В.
*Університет Ушинського,
м. Одеса, Україна*

**ДІАЛЕКТИКА ВЗАЄМВІДНОСИН БІЗНЕСУ І ВЛАДИ В СУЧАСНОМУ
УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ**

Необхідність звертання вчених-представників соціогуманітарних наук до проблем, пов'язаних з владою, бізнесом та культурою викликана тими суспільними перетвореннями, які відбуваються в усіх сферах життя українського соціуму. Незважаючи на існування цілої низки праць, присвячених дослідженню природи та ролі влади та бізнесу в сучасних суспільних змінах, його взаємозв'язків з різними сферами життя суспільства, недостатньо праць, в тому числі і філософських, в яких би розкривалися питання особливостей взаємодії влади та бізнесу в сучасному українському суспільстві.

З метою більш глибокого розуміння фундаментальних змін, що мають місце в політичному, економічному та соціальному просторі українського соціуму в умовах ХХІ століття, а також для вирішення глибинних завдань, пов'язаних з успішною модернізацією усіх сфер життя, необхідні дослідження взаємовпливу економічних і політичних структур на динаміку суспільних трансформацій.

В сучасній науковій літературі дискутується питання щодо найбільш оптимальних типів взаємовідносин між владними структурами і бізнесом. Формування взаємовідносин між державними структурами і бізнес-акторами, гармонізація певних цілей бізнесу і владних структур, та визнання місця і ролі бізнесу в розвитку сучасного суспільства детерміновано основними функціями, які відіграє бізнес в соціально-економічних трансформаціях соціуму.

На нашу думку, основними функціями бізнесу в трансформаційному суспільстві слід назвати наступні: соціально-економічна, інноваційна, лідерська, ціннісно-нормативна та політична. Соціально-економічна функція бізнесу полягає в забезпеченні кожного суспільства неперервним виробництвом матеріальних та духовних благ, сталого розвитку економічного життя суспільства на макро- та мікро- рівнях. Інноваційна функція бізнесу визначається розвитком нових розробок продуктивних технологій світової наукової, технологічної та соціогуманітарної думки. Соціальна функція бізнесу відображається в забезпеченні повноцінної інтеграції суспільства за допомогою взаємодії політичних державних структур і бізнесу. Також бізнесом в суспільстві виконується й лідерська функція, тому що природа діяльності, мотивація та форми реалізації підприємницької активності певним чином впливають на стан суспільної думки, суспільних настроїв, якість та рівень життєдіяльності людей. Ціннісно-нормативна функція бізнесу в суспільстві відображається в формуванні нових цінностей, формальних та неформальних норм поведінки, які регулюють відносини суб'єктів соціально-економічного життя суспільства.

Але надважливою, на наш погляд, функцією бізнесу є політична. В розвитку сучасного суспільства завжди відбувається боротьба певних цілей, цінностей, інтересів між представниками влади і бізнесу. Тому представниками бізнесу – великими та малими підприємцями, топ-менеджерами, середнім і дрібним бізнесом відбувається вплив на

*Матеріали Всеукраїнської науково-практичної
конференції студентів та молодих вчених
«Південноукраїнські наукові студії»*

розробку та прийняття політичних рішень. Крім того, слід зазначити, що бізнес відіграє велику роль у формуванні та розвитку громадянського суспільства.

У сучасному суспільстві можна виокремити два типи взаємовідносин між бізнесом і владою. Перший пов'язаний з тим, що бізнес функціонує за «олігархічними» правилами, та тому не є конкурентоздатним на відкритому ринку, бо вважає, що має конкурентні переваги в розбудові «корисних зв'язків» з владою. Такий бізнес підтримує збільшення ролі та функцій державних структур в економічних процесах, але не має довіри у відносинах з владними структурами як з державними інституціями. Довіра бізнес-акторів у такому випадку отримує форму довіри до окремих представників державної влади, яка їх підтримує.

Другий тип відносин між бізнесом та владою відображається в тому, що такі бізнес-актори підтримують зміни та формалізацію правил поведінки, які є основою партнерських взаємовідносин між владними структурами та бізнесом. Наразі динаміку процесу взаємовідносин влади і бізнесу стало визначати, насамперед, суспільство, яке вимагає, аби бізнес змінився й перестав бути частиною державних проблем, а перетворився у невід'ємний елемент їхнього вирішення. Таким чином, український бізнес повинен поступово переходити до нової моделі самоорганізації у взаєминах із владою, забезпечуючи порядок з державою, в першу чергу, соціальну опору населення.

Сьогодні повстає питання: коли ж станеться апогей політичної та соціально-економічної кризи? Точної дати чи року ніхто не знає, але зважаючи на те, що побудована в радянські часи транспортна інфраструктура, енергетичні об'єкти та промисловість доживають свої останні роки або останнє десятиліття, можна прогнозувати черговий соціальний вибух на тлі того, що за 20 років незалежності в державі так і не вибудована чітка ідеологія та ціннісно-нормативна система, та державна система, частиною якою повинні стати всі громадяни, а не тільки влада. Без всього вищенаведеного не може існувати успішної колаборації між бізнесом та владою, а самі по собі бізнес-структури не зможуть розвиватись, стаючи лідерами на світовій арені.

Бондарь К. В. студентка
факультету початкового навчання
Університет Ушинського
м. Одеса, Україна

ЦІННОСТІ ЯК ВИЗНАЧАЛЬНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЛЮДСЬКОГО БУТТЯ

Аксіологія (теорія цінностей) – філософське вчення про природу цінностей, їх місце в реальності та структурі ціннісного світу, зв'язки цінностей між собою, з соціальними і культурними факторами, структурою особистості. В філософії вчення про цінності зайняло самостійне місце і виділилось в окремий філософський розділ у другій половині XIX століття, а в науковий обіг зарубіжної філософії було введено на початку XX сторіччя французьким філософом П.Лапі та німецьким філософом Н.Гартманом, однак коріння своє аксіологічна проблематика “пускає” ще у сиву давнину, витоки теорії цінностей сягають філософських концепцій досократівського періоду. Так, ще один з представників філософської думки Стародавнього Китаю Мо-Цзи визначав найвищою цінністю справедливість, адже саме вона приносить людям користь [1].